

РЕШЕНИЕ

№ 6897

гр. София, 03.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6743** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Българска национална телевизия, срещу Решение от 08.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав, постановено по нахд. № 15232/2018г.

В касационната жалба се твърди, че решението на въззивния съд е неправилно като тъй като според касатора процесното наказателно постановление е издадено от некомпетентен административно наказващ орган.

Ответникът по касационната жалба – Съвет за електронни медии, редовно призован, не изпраща представител. В депозираните писмени бележки оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила първоинстанционния акт. Претендират се разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално ДОПУСТИМА в частта на решение, с което се потвърждава издадения санкционен акт.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА

С Наказателно постановление № Рд-10-31/14.08.2018г., издадено от председателя на СЕМ, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 /пет хиляди/ лева, на основание чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията, вр.чл.218, ал.7 от Закона за здравето, за нарушение по чл.55, ал.3 от ЗЗ.

С атакуваното решение, предмет на настоящия касационен контрол, СРС потвърдил наказателното постановление. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал както гласни, така и писмени доказателства и ги е приобщени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а наказаното лице безспорно е извършило вмененото му нарушение.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съдът намира, че касираното решение е валидно и допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд, след валидно сезиране, постановено срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в касирания съдебен акт.

Решението е правилно.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Съгласно съдържащите се в Допълнителните разпоредби на ЗЗдр легални дефиниции /т.17 и т.18/ алкохолни напитки са спиртните напитки, виното и бирата, а спиртни напитки са течности, предназначени за консумация, съдържащи най-малко 15 обемни процента етилов алкохол. Няма спор между страните, че процесната напитка, като такава, съдържаща над 15 обемни процента етилов алкохол представлява спиртна напитка по дефиницията на закона.

В конкретния случай доказателствата по делото установяват по несъмнен начин, че на посочените в АУАН и НП дата и времеви период от 20:48:22ч до 20:51:28ч., касаторът е излъчил търговско съобщение, включено в означен с начало и край, рекламен блок, с описаното в акта и постановлението съдържание, определящо го като непряка реклама на спиртна напитка, съгласно дефиницията по т.20 от § 1 ДР ЗЗдр - „всяка форма на търговско послание, съобщение, препоръка или действие, която използва наименование или марка на алкохолна напитка, както и фирма или марка на производител на алкохолни напитки върху продукти и стоки, които не са алкохолни напитки.“ ЗЗдр в чл.55, ал.1 забранява пряката реклама на спиртни напитки. Разрешена е непряката реклама като излъчването ѝ в радио- и телевизионни предавания е обвързано с начален час – тя не може да се излъчва преди 22,00 часа /чл.55, ал.3/.

С оглед на изложеното, при установената по делото фактическа обстановка, аргументирани и законосъобразни са изводите на въззивния съд, че административнонаказателното обвинение е доказано по несъмнен и категоричен начин, като са изяснени напълно обстоятелствата, касаещи същото- излъчената от жалбоподателя реклама представлява забранена от чл. 55 ал.3 ЗЗ „непряка реклама“ на спиртната напитка с марка Ракия „Карнобатска Гроздова“, използваща самата напитка, за което касаторът, в качеството му на телевизионен оператор по смисъла на чл. 3 ЗРТ /ДВ бр. 14 /09г./ е административно-наказателно отговорен и следва да

понесе санкцията, предвидена в чл. 218 ал.7 33 за извършеното нарушение-„имуществена санкция” в размер на 5000 лева.

Не се споделят касационните оплаквания и следва да се има предвид, че дори да се касае за техническа грешка при излъчването на търговско съобщение в този часови пояс, това не освобождава дружеството – касатор от задължението му да се съобразява с установената в специалния закон (чл. 55, ал. 3 33) забрана. Критерият за маловажност на случая, в контекста на нормата на чл. 28 ЗАНН винаги е свързан с преценяване обществената опасност на деянието. Обществените отношения, които урежда Законът за здравето (чл. 1), както и въздействието, което неминуемо оказват електронните медии, вкл. посредством излъчваните търговски съобщения, изключват за конкретния случай приложимост на чл. 28 ЗАНН.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл.63, ал.3 от ЗАНН, в размер 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че първоинстанционното решение е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-София-град, V-ти Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав, постановено по нахд. № 15232/2018г.

ОСЪЖДА Българска национална телевизия да заплати на Съвета за електронни медии сумата от 100лв. разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.